

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Quòd gratia deuotionis, humilitate & suiipsus abnegatione, acquiritur. 15

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](#)

& concede pauperi mendico tuo, vel interdum modicum de cordiali affectu amoris tui, in sacra Communione sentire, ut fides mea magis conualescat; spes in bonitate tua proficiat, & charitas semel perfectè accensa, & cælestè manna experta, numquam deficiat.

3 Potens est autem misericordia tua, etiam gratiam desideratam mihi praestare, & in spiritu ardoris, cum dies beneplaciti tui venerit, me clementissimè visitare. Etenim licet tanto desiderio tam specialium deuotorum tuorum non ardeo, tamen de gratia tua, illius magni inflammati desiderij, desiderium habeo, orans & desiderans, omnium talium feruidorum amatorum tuorum, participem me fieri, & eorum sancto consortio annumerari.

C A P. XV.

*Quod gratia deuotionis, humilitate & sa-
ipsius abnegatione, acquiritur.*

VOX DILECTI.

1 O Portet te deuotionis gratiam instanter querere, desideranter petere, patienter & fiducialiter expecta-

spectare, grataanter recipere, humiliter
conseruare, studiosè cum ea operari ac
Deo terminum & modum supernæ
visitationis, donec veniat, committere.
Humiliare præcipuè te debes, cùm pa-
rū aut nihil deuotionis interius sentis;
sed non nimium deiici, nec inordinate
contristari. Dat sæpè Deus in vno
breui momento, quod longo negauit
tempore. Dat quandoq; in fine, quod
in principio orationis distulit dare.

2 Si semper citò gratia daretur, &
pro voto adesset, non esset infirmo ho-
mini benè portabile. Propterea in bo-
na spe, & humili patientia, exspectanda
est deuotionis gratia. Tibi tamen, &
peccatis tuis imputa, cùm non datur,
vel etiam occultè tollitur. Modicum
quandoque est, quod gratiam impedit
& abscondit, si tamen modicum, &
non potiùs grande dici debeat, quod
tantum bonum prohibet. Et si hoc
ipsum modicum vel grande amoueris,
& perfectè viceris, erit quod petisti.

3 Statim namque, vt te Deo ex toto
corde tradideris, nec hoc vel illud, pro
tuo libitu seu velle quæsieris, sed inte-
grè te in ipso posueris, vnitum te in-
uenies

uenies, & pacatum; quia nil ita benè
sapiet & placebit, sicut beneplacitum
diuinæ voluntatis. Quisquis ergo in-
tentionē suam, simplici corde sursum
ad Deum leuauerit, séque ab omni in-
ordinato amore, seu displicantia cuius-
libet rei creatæ, euacuauerit, aptissimus
gratiæ percipiendæ, ac dignus deuo-
tionis munere erit. Dat enim Dominus
ibi benedictionem suam, vbi vasa va-
cua inuenierit. Et quantò perfectius
infimis quis renuntiauerit, & magis
sibi ipsi per contemptum sui moritur,
tantò gratia celerius venit, copiosius
intrat, & altius liberum cor eleuat.

4 Tunc videbit, & affluet, & mirabi- *Esa. 60.*
tur, & dilatabitur cor eius in ipso, quia
manus Dñi cum eo, & ipse se posuit
totaliter in manu eius usque in sæcu-
lum. Ecce sic benedicetur homo; qui
quærerit Deum in toto corde suo, nec in
vanum accipit animam suam. Hic in
accipiendo sacram Eucharistiam ma-
gnam promeretur diuinæ vñionis gra-
tiā, quia non respicit ad propriam
deuotionem & consolationem, sed su-
per omnem deuotionem, & consola-
tionem, ad Dei gloriam & honorem.

O C A P.